

Kongen har udnævnt. For Venstrereformpartiets Vedkommende er Stillingen jo klar. Det støtter det nuværende Ministerium. Det ærede Medlem for Assens har ogsaa en parlamentarisk Opfattelse. Hans parlamentariske Opfattelse gaar efter, hvad jeg har forstaaet, i de senere Aar nærmest ud paa, at han finder det rigtig, at man altid hæfter sig i Frakkeskøderne paa de Ministre, der ere i Øjeblikket. Og denne hans Opfattelse berøres ikke i nogen som helst Maade deraf, at de Mænd, der i Øjeblikket sidde som Ministre, ere Mænd, som han for ikke ret lang Tid siden har staaet som den skarpeste Modstander af, og Mænd, som han har angrebet med saa stærke Ord, som han i det hele taget havde til sin Raadighed. Det ærede Medlem talte om at gaa til Canossa. Han mener, at jeg og de, han kalder Rebellerne, ere gaaede til Canossa. Det ærede Medlem kender lige saavel som de Medlemmer af Højre, der tale om det samme, til, hvad det vil sige at gaa til Canossa. Den Stilling, han for Tiden indtager til dette Ministerium, er et overordentlig godt Vidnesbyrd om, at han ved, hvor den Vej findes. Alle, der have noget Kendskab til dansk Politik, ville vide, med hvilken Ihærdighed og med hvor megen Veltalenhed det ærede Medlem har været rede til at angribe de Mænd, der nu sidde som Ministre. Jeg kan minde om hans Udtalelser i 1894, da han talte om, at de Forslag, som det daværende ærede Medlem for Ringkøbing, den nuværende højtærede Kultusminister, fremsatte, kun vare Paradeheste og Agitationsnumre. Det var den Gang. Naar man sammenligner disse Udtalelser med den Maade, hvorpaa han nu stiller sig til Ministeriet, vil man forstaa, at han er en Mand, der ved, hvor Vejen til Canossa gaar.

Det ærede Medlem for Assens fandt, at de Udtalelser, der ere faldne fra dem, han kalder Uroens Mænd — jeg tror, han har regnet mig med mellem dem — havde været tamme. Ja, det kan nok være, at det ærede Medlem har fundet dem tamme. Den samme Anskuelse er jo fremkommen fra flere Sider. Deri finder det ærede Medlem Selskab hos det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger). Han fandt ogsaa, at disse Udtalelser vare tamme. Og det ærede Medlem for Assens finder ogsaa Selskab i saa Henseende hos det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), der ligeledes fandt Udtalelserne tamme. Men dette, at det er en Højremand, en Socialdemokrat og en moderat,

der finde, at en Venstremands Udtalelser ere tamme, er ikke noget, der absolut sikkert karakteriserer disse Udtalelser. Jeg vil i alt Fald for mit Vedkommende sige, at det aldrig et Øjeblik har været min Hensigt at tale saaledes, at det var tilpas enten for det ærede Medlem for Frederiksberg, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds eller det ærede Medlem for Assens. Jeg tror tværtimod, at naar de tre ærede Medlemmer, der tilhøre andre Partier end det, jeg har den Ære at tilhøre, have erklæret sig utilfredse med mine Udtalelser, er det et Bevis mere for, at mine Udtalelser ere, som Udtalelser fra en Venstremand bør være. Og selv om det ærede Medlem mener, at det er noget slemt, at man er tam, faar det være, hvad det er. Jeg har i alt Fald ikke i Sinde at spille Vildmand, selv paa det ærede Medlems Opfordring. For Resten er dette ogsaa en gammel Vending af det ærede Medlem for Assens. Han er god til at bruge sine egne gamle Udtalelser, koge dem op igen, naar det passer. Og det er der selvfølgelig ikke noget at sige til. Denne Udtalelse om de tamme, om dem, der falde til Ro, brugte han ogsaa for 10 Aar siden. Det var i Oktober 1894, da Rigsdagen var traadt sammen efter den bevægede Sommer, der fulgte oven paa Forliget i 1894. Da stod det ærede Medlem ogsaa op og sagde til dem, der havde stemt imod Forliget: Se, hvor I ere blevne tamme nu! Hvilke Udtalelser brugte I dog ikke i Sommer: Nu skulde Vælgerne vise dem, der stemte for Forliget, hjem igen. Nu skulde Vælgerne straffe dem, der havde stemt saadan. Men hvad er det blevet til? Nu ere de Herrer selv blevne tamme og faldne til Ro. Men det ærede Medlem fik at se, hvad Tamheden blev til. Det gik ud over det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Nu bruger han den samme Vending om igen. Jeg vil ikke spaa ham, hvad der skal ske, hverken i den ene eller anden Retning. Jeg vil blot sige, at det ærede Medlem kan lige saavel tage fejl i denne som i forrige Omgang.

Det ærede Medlem dristede sig til at sige, at der var stor Modsætning imellem de Udtalelser, der vare fremsatte af den højtærede Konseilspræsident, og mine Udtalelser. Efter det ærede Medlems Mening vilde den højtærede Konseilspræsident en fredelig, rolig og sindig Forhandling. Det er en Ting, som det ærede Medlem er hjemme i. Han kender akkurat de Ord, der skulle bruges for at betegne den Slags Ting. Den højtærede Konseilspræsident